

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. Пловдив, 03.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев
Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева като разгледа докладваното от Радослав П. Радев Въззивно гражданско дело № 20225300502065 по описа за 2022 година

Обжалвано е решение №2003/02.06.2022г. по гр.д.№19755/2021г. по описа на РС-Пловдив,XXII гр.с-в от ответника в първоинстанционното производство „АЙЗАЕМ БГ“ ООД,с което е уважена исковата претенция с правно основание чл.55,ал.1,предл.1 от ЗЗД и е осъден ответника да заплати сумата от 330,26лв.,представляваща недължимо платена сума по клауза за такса за допълнителна услуга,предвидени в договор за имуществено проучване и изготвяне на кредитен рейтинг от 19.12.2016г.,което е неразделна част от договор за заем от 19.12.2016г.Недоволен от така постановеното решение е останал ответника в първоначалното производство и моли решението като неправилно и незаконосъобразно да се отмени и вместо него да се постанови друго,с което исковата претенция да се отхвърли.Навежда доводи в тази насока,че цялото вземане под формата на главница е изплатено от длъжника и останалата част е опростена от кредитодателя.

В срока е постъпил отговор на въззивната жалба,като въззиваемата страна Т. А. счита първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно и като такова моли да се потвърди.

Пловдивският окръжен съд,като прецени събраните по делото доказателства,установи следното:

Не се спори между страните,че е налице сключен договор за кредит от 19.12.2016г.Видно от представения договор става ясно,че със същия е отпусната като кредит

сумата от 1500лв., както и сключен договор за имуществено проучване и издаване на кредитен рейтинг. От съдържанието на спорния договор за имуществено проучване и издаване на кредитен рейтинг не става ясно каква услуга се предлага на потребителя и каква е връзката на този договор с договора за кредит, който е основан договор в случая.

Жалбоподателя е финансова институция, която има право да отпуска кредити със собствени средства, а не посредством набрани от влогове. Следователно същия се явява кредитор по смисъла на чл. 9, ал. 4 от ЗПК, а не е спорно, че въззиваемата се явява потребител по смисъла на чл. 9, ал. 3 от ЗПК.

Договорът за имуществено проучване и издаване на кредитен рейтинг оскъпява получения кредит от заемателя, тъй като не посочва извършването на конкретна услуга от дружеството-кредитодател, а предвижда заплащане на сума, която следва да се върне на заемодателя за така извършената услуга. Или по своята същност това представлява услуга, която има за цел заобикалянето на закона и заплащане на по-голямо възнаграждение на кредитодателя. Следователно тази клауза противоречи на добрите нрави и представлява нищожна такава, поради което и заплащането на възнаграждение по нея не се дължи.

По делото в първоинстанционното производство е била назначена СИЕ, от чието заключение става ясно, че сумите по договора за кредит в размер на 1500лв. са изплатени от заемателя, но по посочената клауза за имуществено проучване и предоставяне на кредитен рейтинг има надплащане от страна на въззиваемата, което е в размер на 330,26лв. Следователно това надплащане е по нищожна клауза и не се дължи от ищцата, поради което правилно първоинстанционния съд е преценил, че посочената сума следва да бъде върната от заемодателя и е осъдил същия да я плати. Настоящата инстанция намира първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно и като такова следва да го потвърди.

Пред настоящата инстанция са претендирани разноски по реда на чл. 38 от ЗА и такива следва да се заплатят от страна на жалбоподателя на въззиваемата страна в размер на 360лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение.

Като взе предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №2003/02.06.2022г. по гр.д. №19755/2021г. по описа на РС-Пловдив, XXII гр.с-в.

ОСЪЖДА „АЙЗАЕМ.БГ“ ООД с ЕИК-***** със седалище и адрес на управление на дейността: гр. ***** да заплати на Т. Н. А. с ЕГН-***** от гр. ***** направените от нея разноски по делото пред настоящата инстанция по реда на чл. 38 от ЗА в размер на 360лв. с ДДС/триста и шестдесет лв./ за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____